

Sygn. akt IX U 2161/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Olszowska
Protokolant:	Jolanta Nagrodzka

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania K. D. (D.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania K. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 28 lipca 2016 r. Znak(...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 2161/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.07.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił ubezpieczonemu K. D. (D.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu prawa do emerytury z okresu dwudziestu lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, jest niższy od 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych w latach 1975-1981 oraz 1992-1998 po ich uprzednim odtworzeniu.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 01.06.1999r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po nabyciu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 293,27 % i został ograniczony do 250%.

W dniu (...) ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, załączając uwierzytelnioną przez archiwum kopię dokumentacji dotyczącej okresu zatrudnienia w (...) S.A. w J. za lata 1978-1981 oraz 1992-1998 oraz (...) w R. w latach 1974-1977.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego w części po przyznaniu świadczenia wyniósł z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia 234,55 %.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu emerytur i kapitału początkowego, dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokość podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu prawa do emerytury, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego za lata 1975-1981 oraz 1992-1998 w oparciu o dane zawarte w aktach osobowych ubezpieczonego oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1979-1997, 2004 wynosi 241,75 %.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akt osobowych, zeznania ubezpieczonego (k.31-32) oraz opinię biegłego z zakresu emerytur i kapitału początkowego mgr J. C. z dnia 04.04.2018r. (k.50-69) wraz z opinią uzupełniającą z dnia 20.07.2018r. (k.97-101).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia powyższych warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego z zakresu emerytur i kapitału początkowego mgr J. C., który na podstawie posiadanej dokumentacji z akt osobowych ubezpieczonego, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych oraz zeznań ubezpieczonego, odtworzył wynagrodzenie za sporne lata, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (241,75%) okazał się być niższy od 250%. Nie może on zatem stanowić podstawy przeliczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów. Odtwarzając wysokość wynagrodzenia biegły uwzględnił wszystkie składniki wynagrodzenia jakie bezwzględnie przysługiwały ubezpieczonemu z tytułu zatrudnienia. W opinii uzupełniającej biegły ustosunkował się do zarzutów ubezpieczonego i dokonał częściowej korekty w zakresie przyjętych wynagrodzeń, jednak nie spowodowało to podwyższenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru do wymaganej wysokości.

Brak jest zatem podstaw do przeliczenia świadczenia na podstawie art.110a ustawy emerytalnej

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia